

til Fordel, at Formanden har denne Myndighed; og da der reserveres Medlemmerne Ret til at begjære Afstemning, ser jeg ikke, at der ved denne Fremgangsmaade kan afstedkommes noget Misbrug. For Ørigt er det vist nok, at vi i Pragis maa siges at være komne noget frem ad i den senere Tid. Der var en Tid, da Afstemningerne bleve gjorte aldeles uundværdigt besværlige, og blandt mine Grindringer herom kan jeg særlig nævne en Særlighed, hvor et Medlem havde til et Lovforslag — det var Lovforslaget om Politiets Ordning i Kjøbenhavn — stillet en Række Endringsforslag, som gik ud paa at forandre de Titler eller Betegnelser; som Politiets forskjellige Embedsmænd skulde have. Politibetjente skulde hedde „Bysvende“ og Nesten i Stil dermed. Der var stillet, hvis jeg ikke feiler, nogle og halvfjerdsindstyve Endringsforslag, og uagtet det var givet, at naar det første af dem var forkastet, vilde alle de andre ogsaa blive det, saa maatte Thinget dog gennemgaa en Skjærnsid af 70 Afstemninger for at faae disse „Bysvende“ ud af Verden. I den Henseende ere vi, som sagt, komne noget fremad; vor Pragis har udviklet sig saaledes, at naar man har Endringsforslag, der staa i en vis Forbindelse med hinanden, og Hovedforslaget er enten forkastet eller antaget; drager det umiddelbart til Sølge for alle de dermed i Forbindelse staaende Forslag. Men, som sagt, uden for denne Fremgangsmaade er det ganske vist en Forbedring, som nu bringes i Forslag, og jeg skal ganske slutte mig dertil. — Der- som jeg ikke opfatter den Opgave, Forretningsudvalget har stillet sig, vigtigt, vil det være tilstedeligt ved denne Særlighed overhovedet at bringe under Forhandling saadanne Punkter, som enten staa i Forretningsordenen, men formenes passende at kunne undværes, eller saadanne Punkter, der savnes i Forretningsordenen og derfor burde indføres deri. Jeg skal da henlede Opmærksomheden paa, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt, at Forretningsordenens 2det Afsnit fik nogle Lilløgsbestemmelser. Det 2det Afsnit i Forretningsordenen handler om Udvalg og foreskriver den Fremgangsmaade, som Thinget har at følge, naar det nedfætter Udvalg, og den Fremgangsmaade, som Udvalget derpaa har at følge for at tilendebringe sine Arbejder. Disse Bestemmelser ere meget sparsomme, og det kunde være et Spørgsmaal, om det ikke kunde være hensigtsmæssigt, at udvide dem noget. Der findes i Forretningsordenen meget stærke Bestemmelser om Endringsforslag, skarpe Friste fastsatte for forskjellige Ting o. s. v., men med Hensyn til Udvalgenes Arbejder findes der ingenfomhelst Friste. Nu er det ganske vist, at Udvalgenes Arbejder ikke i den Forstand lade sig tvinge eller bringe ind i et forud bestemt Spor, at man skulde kunne fastsætte Friste for den Tid, i hvilken et Udvalg skulde være færdigt med sit Arbejde, og heller ikke engang blot Friste for den Tid, der maa hengaa mellem Udvalgets

Møder; men paa den anden Side synes der dog at være visse Bestemmelser, som uden Skade kunde tages for at fremme Udvalgets Arbejder og for at forhindre en ofte utilbørlig Forsinkelser af det Arbejde, som foregaar i Udvalgene. Der er vist ikke mange Medlemmer her i Salen, uden at de i Tidernes Løb have været Medlemmer af forskjellige Udvalg, hvis Arbejde har været ganske overordentlig langsomt, og det ikke, fordi det var nødvendigt at arbejde langsomt, eller fordi andre Forretninger lagde Beslag paa enkelte Medlemmers Tid, saa de ikke kunde møde, men fordi der i Udvalget var en bestemt fremtrædende Tændens til at forhale Sagerne. Det kan ikke anses for at være noget heldigt Forhold, naar saaledes et Udvalg, der har faaet den Opgave at afgive en Betænkning over et Lovforslag, helt eller i det Mindste for sit Flertals Bedkommende systematisk forhæler Sagerne. Jeg ser ikke, at det vil være muligt igjennem Forretningsordenen at træffe Foranstaltninger, som aldeles vilde kunne forhindre dette. Her maa Appelen vist fortrinsvis ligge til De Herrens egen Bevidsthed, til Deres Migtfølelse og til Deres Opfattelse af Deres Stilling som Medlemmer af Forsamlingen; men der er dog visse Ting, som nok lade sig gjøre for i alt Fald at forhindre, at Forhalingen indtræffer paa det aller tidligste Tidspunkt efter Udvalgets Nedsættelse. Jeg ser ikke, at der er Noget til Hinder for, at Forretningsordenen indeholdt en bestemt Forfrist om den Tid, inden hvilken Udvalget skulde være konstitueret. Vi have i denne Samling kort efter Nytaar hørt, at et af vore vigtigste Udvalg, et Udvalg, som var nedsat om en lille Lov, men til hvilket Flertallet af Forsamlingen havde henvist en hel Række af vigtige Lovforslag, havde levet i adskillig Tid, uden at det havde holdt noget Møde eller beklæstet sig med de Lovforslag, som vare overgivne til dets Prøvelse. Jeg er Medlem af et Udvalg, som blev valgt her i Salen i Tirsdags 14 Dage, den 10de Februar, hvis jeg ikke huller feil, men som først konstitueredes den 21de Februar, og som endnu ikke har holdt noget Møde til Behandling af det Lovforslag, som er henvist til det, nemlig om en forandret Inddeling af Folkethingsvalgkredsene. Jeg tror, at det vilde være heldigt, om Forretningsordenen indeholdt nogle Bestemmelser, som fastsatte den Frist, inden hvilken Udvalget skulde være konstitueret. Hvis jeg ikke huller feil, findes der heller ikke nogen udtrykkelig Bestemmelse i Forretningsordenen, som hæbder den Pragis, der har udviklet sig, nemlig, at det førstvalgte Medlem sammentalder Udvalget og konstituerer det. Jeg henstiller til Udvalget for Forretningsordenen, om det ikke kunde finde sig foranlediget til i 2det Afsnit at tilføje en saadan Bestemmelse, hvorved det udtrykkelig blev paalagt det førstvalgte Medlem af et Udvalg at foretage de Skridt, som ere nødvendige til dets Konstituering, ved Valg af en Formand, og fastsætte en Frist, inden hvilken dette skal